

Nineme

— gülden · 23 Temmuz 2011

Evimize ilk kez acılar doldu
Öldüğün de herkes yanına geldi
Ağladık sızladık sabahlar oldu
Ezanlar okundu kalksana ninem

Onca yıl yaşadın neleri gördün
Kimi acı kimi günde sen güldün
Kardeşi kocayı toprağa gömdün
Gittin ardı sıra dönsene ninem

Dayanmaz yürekler böyle sevince
Anlamazmış kimse çok sevmeyince
Gücüme giderdi ölsün deyince
Sen yaşa yinede bizde kal ninem

Sevdiğin meyveler oldu yesene
Misafirin gelmiş bakıp görsene
Kur'an,ı okuyun bana derdinde
Okunuyor kur'an sen dinle ninem

Gözlerime doldun canımı yaktın
Son nefeste bana dönüp te baktın
Tabutuna yeşil sarıyı taktım
Kalkıp ta olanı görsene ninem

Ölüme kıymazdın asla kendini
Çekerdim her daim her dem halini
Ansızın koyup ta gittin yarini
Hayalin gözümde gitmiyor ninem

Suların ısındı uzattık bedeni
Kefenin biçildi giydirdik seni
Yüzün nurlandı sardık bezini
Gözünde bir damla yaş niye ninem

Gül yüzün nurlanmış bedenin soğuk,
Sararmış rengin benzinde soluk,
Ağlar çocukların boğuk boğuk,
Mezara varmadan dönsene ninem

Yıkanan elbisen ipten asıldı
Kefen birkaç metre bezden dikildi
Salatlar dualar sana yapıldı,
Kabire yolculuk başladı nineme

Okundu üstüne türlü dua
Namazın kılındı yapıldı veda
Mezarına vardık sessiz seda
Topraklar üstüne örtülür ninem
Hakkını helal etsene ninem